

DÜNYA EKONOMİSİ NEREYE GİDİYOR?

Geçtiğimiz ayın sonunda Davos toplantıları yapıldı. Davos toplantıları bu yıl kriz ortamında yapıldı. Hükümetler ve büyük şirketlerin yöneticileri Davos'da dünya ekonomisinin gidişatını tartışırken, IMF'den kötü bir haber geldi. Uluslararası Para Fonu'nun (IMF) yayımladığı yenilenmiş, "Dünyanın Ekonomik Görünümü" değerlendirmesine göre, dünya ekonomisinin bu yıl toplamda sadece yüzde 0,5 oranında büyümesi bekleniyor. Ancak dünya ekonomisinde belirleyici ülke ve bölgeler için içine girdiğinde durum daha da kötü!

IMF'nin yayımladığı yeni verilere göre ABD ekonomisinin bu yıl yüzde 1,6 oranında küçülmesi bekleniyor. Euro bölgesinde bu yıl beklenen küçülme oranı da yüzde 2. Dünya ekonomisine ilişkin rakamların tahmin olduğunu, bir önceki tahminin –geçen ekim'de, bu yıl için yüzde 2.2 büyüme bekleniyordu- daha iyimser olduğunu gözden kaçırmamak gerekiyor. Yani tablonun daha da kötü olması için bütün koşullar mevcut. Zaten dünyanın değişik ülkelerinden gelen haberlerde bu durumu doğruluyor.

Büyük devletlerin krizin başlangıcından bu yana, büyük sermayeye akıttıkları kaynak –para ve üstlenilen güvenceler- 8 trilyon doları geçmiş durumdadır. Dev şirketler devletler ve hükümetler eliyle "kurtarılmaya" çalışılmaktadır. Yani krizin doğrudan sorumluları olan dev şirketlerin tüm istekleri ve onların bitmez tükenmez kar hırsları, hükümetler tarafından tatmin edilmeye çalışılmaktadır.

Devletler dev şirketleri kurtarmak için kolları sıvıyor, ancak bu arada işsizlik büyük bir hızla yaygınlaşıyor. Kapitalizmin belirleyici büyük ülkelerinde kitlesel işten atmalar hızlanmakta. ABD'de işsizlik kısa sürede yüzde 7'nin üzerine çıktı. ABD'deki işsiz sayısının 2008'de 2 milyon 589 bin arttığı açıklanmış durumda. Almanya'da ise son açıklanan rakamlar işsiz sayısının 3 milyon 100 bine çıktığını göstermektedir. Euro bölgesinde işsizliğin genel ortalaması yüzde 15'e doğru yükselmektedir.

Büyük sermayeye trilyonlarca dolar akıtılırken, işçi ve emekçi halka düşen ise en başta işsizlik ve yoksulluktur. Yakın zamanda Yunanistan'da, İtalya'da ciddi eylemler ortaya çıkmıştır. Fransa'da ise yakın zamanda genel grev yapıldı. Kriz ülkeleri pençesine aldıkça emekçi yığınlar hareketlenmekte, krizin faturasını ödemek istememektedirler. Kriz derinleştikçe, sonuçları emekçi halkı daha fazla vurdukça, işçi ve emekçilerin eylemlerinin de yaygınlaşacağını beklemek gerekir.

Ünlü Davos toplantıları bu yıl işte böyle koşullar altında yapıldı. Bu durumun Davos toplantılarına yansımaları, katılımcıların niteliklerine bakıldığında da açıkça görüldü. Geçen yıl Davos toplantılarına 27 devlet ve hükümet başkanı katılmıştı. Bu yıl ise bu sayı 41'e yükseldi! Bu durum devletlerin krize giren büyük bankalara el koyması, hükümetlerin şirketlerin tepe yöneticilerine dönüşmesi ile yakından ilgisi olsa gerek. Davos'da bu yılın konusu da zaten 'Kriz Sonrası Dünyasının Şekillendirilmesi'. Tekelci kapitalizmin şefleri, gözlerini "kurtarıcıları" olan en büyük patrona: kendi devletlerine dikmiş durumdalar.

Dünyanın büyük devletleri ve patronları Davos'da "kriz sonrası dünyanın şekillenmesini" konuştular. Burada vurgulamak gerekir ki; büyük patronların ve büyük şirketlerin kriz sonrası şekillendirecekleri dünya, kriz öncesi dünyadan hiçte farklı değildir. Bu dünya emekçilerin yarattıkları zenginlikleri heba etmekte, aşırı üretim dağları oluştururken, işçi ve emekçileri açlık ve yoksulluğun pençesine atmaktadır. Sömürü üzerine kurulmuş, eskimiş, köhne, kokuşmuş bir dünyadır bu. Krizin ortaya çıkardığı koşullar, bu eski dünyanın değişmesi gerektiğini açık seçik ortaya koymaktadır.

Subat / 2009